

ȚESTOASA GURALIVĂ

Acum mult timp, pe un lac trăiau o broască-țestoasă și o pereche de lebede. Ele erau bune prietene și trăiau în deplină armonie. Țestoasei îi plăcea să vorbească, așa că mai mereu avea ceva de spus.

Într-o vară nu plouase deloc, iar apa lacului aproape că secase. Lebedele și-au dat seama că nu mai puteau rămâne aici și au decis să zboare către alte țărâmurii, unde exista apă din belșug. Ele au mers la țestoasă pentru a-și lua rămas-bun.

— Vă implor să nu mă lăsați aici, se ruga broasca-țestoasă de lebede. Luați-mă cu voi. Nu pot să trăiesc de una singură.

Lebedele nu voiau să-și părăsească prietena. Așa că s-au gândit și au spus:

— Pentru noi este foarte ușor să zburăm, dar cum vei străbate la pas distanța?

Țestoasa le-a răspuns celor două lebede:

— Am o idee! O să aduc o băț gros. Am să-l apuc cu gura de la jumătate, iar voi o să-l apucați de fiecare capăt. În acest fel, vom putea călători împreună.

Lebedelor le-a plăcut ideea, dar au atenționat-o pe prietena lor:
— Dragă, ideea ta este genială, dar avem o problemă: ești foarte vorbăreață. Așa că fii atentă și nu vorbi în timpul zborului pentru că te vei desprinde de băț și te vei zdrobi de pământ.

Țestoasa a promis că nu va face asta, iar cele trei prietene și-au început lunga călătorie. Au zburat peste dealuri, văi, păduri și, în final, au ajuns deasupra unui oraș.

